

ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗତର ନାଥ
ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଭବ୍ୟ ରଥଯାତ୍ରୀ ସାରା
ଦିଶର ଏକ ଅନନ୍ତ୍ୟ ଓ ପରମ ପଦିତ୍ର ଉଷ୍ଣବ,
ଯାହା ଆମ ରାଜ୍ୟର ପୂରୀ ସହରରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ରଥଯାତ୍ରୀ ମହାପ୍ରଭୁ
ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ, ଶ୍ରୀବକଳଭଦ୍ର ଓ ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କ ପାଇଁ
ଉଷ୍ଣର୍ଷକୁଡ଼ି ଏକ ମହାନ ଉଷ୍ଣବ । ଏହାର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ
ଶ୍ରୀଜିତମାନଙ୍କର “ନୀଳାଦ୍ଵିବିଜେ” ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ,
ଯାହା ଏହି ମହାନ ଉଷ୍ଣବର ସମାପନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ।
ନୀଳାଦ୍ଵିବିଜେ ହେଉଛି ଶ୍ରୀଜିତମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀମଦିରକୁ
ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ, ଯାହା ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ
ସାଂସ୍କୃତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମୀଳାଦିବିଶି

ରସଗୋଲା ଦେଇ ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ୟ ୧ଙ୍କ ମାନଭଞ୍ଜନ

● ନୀଳାଦ୍ଵି ବିଜେର ଅର୍ଥ ଓ ମହତ୍ତ୍ଵ

“ନାଳାହି ଦିଲେ” ଶରତିର ଅର୍ଥ ଅଛି ସରଳ। “ନାଳାହି” ବା ଶ୍ଵାମିରିର ନାଳକରଣକୁ ଶ୍ରୀକିରଣମାଙ୍କ ଦିଲେ” ବା ପ୍ରଥାବରନ୍ଧନ। ଏହା ଶ୍ରୀକରଣମାଥ୍, ଶ୍ରୀବଳକରତ୍ର ଓ ଦେବା ସୂର୍ଯ୍ୟକର ଶୁଣିରିବୁ ଶ୍ଵାମିରିକୁ ପ୍ରଥାବରନ୍ଧନ ପିବିବୁ ଆବଶ୍ୟକ ଅବେଳା ଥିଲା। ରଥଯାତ୍ରୀର ଶ୍ରୀକିରଣମାନେ ନାଥ ଦିନ ଧରି ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକରଣମାଥକ ଜନ୍ମମୁକ୍ତ ଶୁଣିରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥାଏ । ୧ ଦିନ ପରେ ସେବାମନେ ପୂରୀ ନାଳାହିକିବେ ମାଧ୍ୟମରେ ଶ୍ଵାମିକିରୁ ଫେରିବି, ଯଥା ଏକ ବିଜୟା ଓ ଅନୁଭୂତି ଘରାଣା ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ମହାପ୍ରଭୁ ରଥରୁ ଅଞ୍ଚଳ ରଥୁ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଯିବା ନାଥ ପରଶରାଜୁ ନାଳାହି ଦିଲେ କୁହାଯାଏ । ଠକୁଳଙ୍କ ନାଥ ଦିନ ରଥଯାତ୍ରୀ ଅତିରିକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ହେଉଥିଲା ନାଳାହି ଦିଲେ । ପରଶରା ଅନୁଯ୍ୟାୟ ଠକୁଳମାଙ୍କ ସୁନାବେଶ ଓ ଅଧିଗପଣାର ପରଦିନ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁମାନେ ଗୋଟି ପଢ଼ିଥିଲେ ଶ୍ଵାମିରିକୁ ଦିଲେ କରି ରଥ ବିଶ୍ୱାସନରେ ଅଞ୍ଚିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ନାଳାହିକିଲେ ନାଳିରେ ସଥର ମହାପ୍ରଭୁ ଜୟଦେବ ଲାଲା । ଏକାଦଶା ଦିନ ସୁନାବେଶ, ଦୂରଶାରେ ଅଧିଗପଣା ଓ ଉଦ୍‌ଘାସଣା ଦିଥିରେ ନାଳାହିକିଲେ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ପରଶରା ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ହୋଇଆସିଥାଏ । ନାଳାହି ଦିଲେ ପୂର୍ବରୁ ଶ୍ଵାମିର ପ୍ରଥାବନ ଦଳତାପିତ୍ତ ନିଯାମ ସହ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋଚନା କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ପହଞ୍ଚି ହୋଇଥାଏ ।

- ନୀଳାଦ୍ଵିବିଜେ ଦିନ ରଥ ଉପରେ ନୀତି

ନାଳକ୍ରିବିଳେ ଦିନ ରଥ ଉପରେ ଠାକୁରମନଙ୍କର ସନ୍ଧା ଧୂପ ନାଟି ପରିବା ପରେ ପ୍ରତି ରଥରେ ମାନମାଳ
ବନ୍ଧୁମାସ । ଏହାପରେ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ରଥ ଉପରକୁ ଛାପ ଯାଇଥାଏ । ଏହା ପରେ ବିଜେ
କାହାକୁ ବାଜେ ଓ ପରେ ବନାପାନୀ ଓ ଘୋର ଲାଗି ନାଟି ହୋଇଥାଏ । ପୁଷ୍ପକଳ ମହାନମାନେ ସର୍ବଚୂର୍ଣ୍ଣମେ
ମନ୍ଦମନୋହର ଓ ରାମକଳ୍ପ ବିରହକୁ ଧ୍ରୁ ଦକ୍ଷିଣା ପରିବ ବିଜେ କରାଇ । ଏହା ପରେ ଗୋଟି ପହଞ୍ଚିଲେ ପ୍ରଥମେ
ସୁଧର୍ଣ୍ଣ, ପରେ ବକଳତ୍ତ ଓ ସୁରକ୍ଷାକୁ ପହଞ୍ଚି ହୋଇ ଗମ୍ଭୀରାକୁ ବିଜେ କରାଯାଏ । ପହଞ୍ଚି ବିଜେ ପୂର୍ବରୁ ଦର୍ଶିତାହାସନ
ତ୍ରିମୁଣ୍ଡରେ ଚାହିଆ ବନ୍ଧୁମାସ ଓ ଅଞ୍ଚଳ ବଜାତା ବନ୍ଦେ । ଠାକୁରମାନେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଆବିଧାବେଳେ ମହିର ପିତିଷ୍ଠର୍ମ
ଶୁଶ୍ରାଗା ଦେବଳିତାରେ ପ୍ରସାଦ ଲାଗି, ସନ୍ଧା, କିମ୍ବା ମଶୋକ ଓ ବନାପାନୀ ନାଟି ହୋଇଥାଏ ।

● ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କଳି

ଠାକୁର ମନାଦୟ ଲାଳାର ବିଶେଷ ପର୍ବ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କଳି । ଶେଷରେ କଟାଇଥିବା ମହାପୂରୁ ପଦ୍ମତି ବିଜେ କରି ଚାର ଉପରକୁ ଆସିଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀ ତେବେ ମଧ୍ୟପକୁ ଆସିଥାଏ । ଉତ୍ସ କଟାଇଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ତେବେ ହୋଇଥାଏ । ଏହାପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉପରକୁ ଉପରକୁ କଟାଇଯାଇବା ନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ ପରଶର ଅନୁଯାୟୀ ମହାପୂରୁ ସିଂହଦ୍ୱାର ନିକରରେ ପରିଷିବା ଦେଖେ ଯାମନିକ ଭାବେ ଦୂର ଦୂର କୁଣ୍ଡେ ଏବଂ କିଛି କଣ ପରେ ଖୋଲାଯାଏ । ପୁନଃ କଟାଇଥିବା ମହାପୂରୁ ଜୟବିକିଷ ଦୂର ନିକରରେ ବିଜେକରିବା ସମୟରେ ସେହି ଦୂର ଭିତର ପଢ଼ୁ ଦୂର କଟାଯାଇଥାଏ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀ ଉପରକୁ କଟାଇଯାଇବା ଭିତର ପଢ଼େ ଦେବଦୟାରୀ ଏବଂ ମହାପୂରୁଙ୍କ ଉପରକୁ ଲଙ୍ଘ ଦଇତାପତି ଦୂରର ଅପରାର୍ଥରେ ହେବିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉପରକୁ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକ ପରିପରାଗତ ବଦନିକା ହୋଇଥାଏ । ଏହା ପରେ କିମ୍ବା ଦୂର ଦେଖିଥାଏ ।

● ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ମାନଉଣ୍ଡିନ

ମହାପ୍ରଭୁ ପହଞ୍ଚି ବିଜେରେ ଭିତର କାଠ ସନ୍ଧିଖୟେ ଉଣ୍ଡାର ଘରଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଗଲ୍ଲଠାଳ ଫିଟେ ।

ଉଗାନ୍ଧି ଏହି ସୁମର ସଂସାରରେ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ଅମୃତ ପରି । ଆଉ ତାହାକୁ ପ୍ରାୟ କିରିପାଇଲେ ସହ ଭାବାବାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିବା ପରି ଲାଗେ । ତେବେ ଏହି ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନରେ ଶୁଣୁ କରିବା, ଉନ୍ନତ କରି ସହିତ ମିଳିତ କାଗାଜବାର ଶକ୍ତି ହେଉଛି, ଦେଖୁ ଏହା ଅତ୍ୟେ ଗରିମାମୟ ଏବଂ ଶୁଣୁ ଅଟେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶର ଏକରେ ଶାକିଛି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଦୂରୀଯରେ ଅନୁଭବତଥି ଜ୍ଞାନ । ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯାଏ ଶାଶ୍ଵତ ପଠନ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦାରୀ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ କେବଳ ଶାକିଛି ଜ୍ଞାନ ଅପ୍ରୟୋଗ୍ୟ ଅଟେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ପ୍ରାୟ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବାବାନଙ୍କୁ ଉପଲବ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ । ଉଦାହରଣ, ଯେପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପାକଶାଶ୍ଵତ ପଠନ କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ କେବେ ସେ ଗୋଟେଇଲାକୁ ଯାଇ ନ ଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଗୋଟେଇ ବିଶ୍ୱଯରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛି କିନ୍ତୁ ଗୋଟେଇ କରି ଶିଖୁ ନାହିଁ । ଗୋଟେଇ ଏହି ଶାକିଛି ଜ୍ଞାନ କାହାର ସ୍ଵାର୍ଗୀ ମେଷ୍ଟାର ପାଇବ ନାହିଁ । ସେହିପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁରୁତ୍ୱରୀ ଥାମ୍ବ, ଭାବାବାନ, ମାୟ, କର୍ମ, ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଭାବୁ ବିଶ୍ୱଯରେ ଶାକିଛି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାୟ କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ଭାବର ପ୍ରାୟ କରାନ ଥାଏ । ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଏହି ଶାକିଛି ଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ ସାଧନ କରି ତା'ର ଅନ୍ତରକଣ୍ଠ ଶୁଣୁ କରିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଅଭିଭାବରେ ଆୟା ବିଶ୍ୱଯରେ ଏବଂ ଭାବାବାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଶ୍ୱଯରେ ଜ୍ଞାନ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାସିତ ହୁଏ । ଏହାକୁ ପ୍ରାୟ ପାଇଁ ଯୋଗ ପାଧନା ଆବଶ୍ୟକ । ଯୋଗ ପାଧନା ମାଧ୍ୟମରେ ଅଭିଭାବ ଅନ୍ତରୁତି ଦାରୀ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ, ତାହା ଶାକିଛି ଜ୍ଞାନ ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ।

ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ

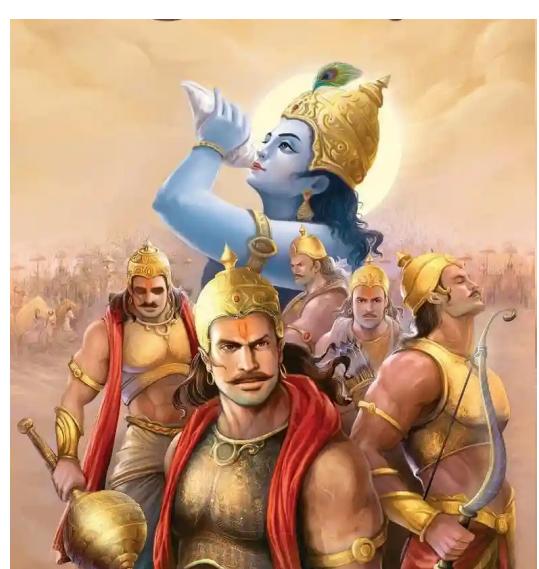
ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯାହା
ଶାସ ପଠନ ଏବଂ ଗୁରୁଙ୍କ ଠାରୁ
ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ
କେବଳ ଶାନ୍ତିକ ଜ୍ଞାନ ଅପର୍ଯ୍ୟାୟ
ଅଟେ ସୁକୃତି ପ୍ରାୟ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍
ଜୀବନାଲ୍ଲଙ୍ଘ ଉପରକ୍ଷି କରିବା ପାଇଁ ।

--ମୋର ନିଜର କିଛି ନହେଁ--

ପାଇଁ ଧର୍ମଗୁରୁ ରବି ମେହେଇକର ତିନି ଜଣ ମହାମାରାରେ ଆକ୍ରାତ ହେଲେ । ଅନେକ ଚିକିତ୍ସା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ମୃଦୁବୀରଶ କଲେ । ମେହର ସେତେବେଳେ ବାହାରେ ଥିଲେ । ରବି ଫେରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଜାଗରେ ପଡ଼ିଥାଏ ଦେଖିଲେ । ସେ ବାବିଲେ ପିଲାମାନେ ବୋଧୁଷେ ଶେର୍ଯ୍ୟାବନ୍ତି । ଭୋଜନ କରିବା ମାନ୍ୟରେ ସେ ପଢ଼ାନ୍ତି ପଢ଼ାନ୍ତି, ପିଲାମାନେ କୃଥାତ୍ଵ ଗଲେ ? ପଢ଼ା ଏହାର ନିର୍ବିଳା କିଛିଲେ, ଲାଲ ଅଳି ପଢ଼ାନ୍ତି ତାର ଯେଉଁ ବାନୁମନୁମନ ଆଶ୍ରିତରୁ ତାର ମରିବା ଲାଗି ପଢ଼ାନ୍ତି ଆଶ୍ରିତରୁ । ମେହର କିଛିଲେ, ବାନାନ ସେବାନକର ଥାଏ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ନେବାକୁ ଆଶ୍ରିତରୁ । ପର କିମ୍ବିତ ଉପରେ ଆମେ କାହିଁକି ରୋଧ କରିବା ! ପଥ କିଛିଲେ, ଅପର ଠିକ କିମ୍ବିତ, ମୁଁ ତାଙ୍କ ବାନନ ଫେରାନ୍ତି ଦେଖିଲେ । ଭୋଜନ ପରେ ସତ୍ତା ପ୍ରତିରୋଧ ପିଲାଙ୍କ କଥା ମନେ ପରିବା । ଏ ପ୍ରତିରୋଧ ପଢ଼ାନ୍ତି ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ପଚାରିଲେ । ଏହାପରେ ପଥ ତାଙ୍କ ଶୈଳନକ୍ଷତ୍ରେ ନେବାକାଳି । ଶର୍ଟିଂ ଟାଲେ ପଡ଼ିଥାଏ ତିନି ଜଣ ପ୍ରତିକ୍ଷା ଶବ ଦେଖାଇଲେ । ଏହାଦେଖି ସତ୍ତା ହୋଇ କାହିଁବାରୁ ଲାଗିଲା । ଏହାଦେଖି ପଥା କିଛିଲେ, ସ୍ମାରି ! ଏଇ ଟିକିଏ ଆଶରୁ ? ଆପଣ କଥିରୁଲେ ନିଜ ବସ୍ତୁ ଯିବ ନେବାନୁ ତାହେ, ଆମନୁ ତାହୁ ସେହି ବନ୍ଧୁ ଦେବଦେବା ନିର୍ଭିର୍ତ୍ତ ହେବ । ସେଥାମ୍ବେ ଦୁଃଖ କରିବା ହିଟିବି ନୁହୁଁ । ପଥକୁ ପ୍ରତି ଫୋକ କରିବା ଥାହୁଁ । ହେବ ଆଶା ନିର୍ଭିର୍ତ୍ତ କଥା ହିଲି ମାତ୍ରିତି ହେଲିବି ? ମାତ୍ରାର ଥାଏ ଏହି ମାତ୍ରାର ହେଲିବାରେ । ଏହା ଥାଏ ହେଲିବାରେ ।

ମହାଭାରତ: ପତିଶୋଧ ଭାବନା କ୍ଷତିକାରକ

ଜୀ ର ରଚନ ବାବନ ଗଣ କରି ଜଳନାର
ମଧ୍ୟକାଳୀ ପାଞ୍ଚଶବ୍ଦାନ୍ତେ ଅଳକାପରିଣ୍ଟ ନମରେ
ଗନ୍ଧବ୍ର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରାଜୀ କରିଛି ଯୁଦ୍ଧ ଶତ୍ରୁ'ଙ୍କ
କାହା ସୁଶାଶ୍ଵରିଲା । ରାଜୀ ବର୍ଷିଷ ଗାୟାଶବ୍ଦରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୂପିତା ପ୍ରାଣଶ କଲିଥିଲେ । ଥରେ ତାଙ୍କ
ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁ ଜଳନାର ଯାଇଥାରେ ସମୟରେ
ବାବରେ ଏକ ଝୋରା ଦେଖିଲା । ଏହି ଝୋରାରେ
ଖୁବ୍ ଅଶ୍ରୁଗୁଡ଼ିଆ ପୋଲିଟି ଥିଲା । ସେ ପୋଲ
ଦୟକୁ ଦୃଢ଼ିବା ସମୟରେ ସ୍ଵର୍ଗଧୂର ଗାଜା
କଜ୍ଜାପାଦ ପୋଲର ବିପରାଗ ବିଗରକୁ
ଆସୁଧୁରା ଦେଖିପାରିଲେ । ଦୂର ଜଳନ ମଧ୍ୟରୁ
କଣକୁ ହେଲେ ପରିକ୍ଲୁ ହଟିବାର ଥିଲା । ଗାଜା
ଶତ୍ରୁକୁ କହିଲି, ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଅସିଛି, ତେଣୁ
ଦୂରମ ମୋତେ ଗାନ୍ଧ ଦିଅ । କିନ୍ତୁ ଶତ୍ରୁ ନିଜ
ପରାମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଅଧିକାର ମଦନାର କୋର
ଶତ୍ରୁକୁ କିମ୍ବା, ପଥମେ ଦୂରେ ଗାନ୍ଧ ଦିଅ ।
କାହାର ମୁଁ ଦୂରେ ପ୍ରାଣଶ ଏବଂ ମୁଁ ଦୂର ତାର
ଦିକରେ । ହେଲେ ଗାଜା କାହା ସୁଶାଶ୍ଵରେ
ନାହାଏ । କ୍ଷୁଦ୍ର ହେଲା ଗାଜାକୁ କାହାଶ
ହୋଇଯିବା କିମ୍ବା ଅଶ୍ରୁଗୁଡ଼ିପଦେବେଳେ ଶତ୍ରୁ । ଗାଜା
ଦୂରର ଏକ ନନ୍ଦବାନୀ ଗାନ୍ଧ ଦୋକରିଲେ ।
ଏହାପରେ ସେ ଶତ୍ରୁ ଖାଦ୍ୟଦେଲେ ।

ଏହାପରେ ସେ ଶକ୍ତି ଖାଲିବେଳେ ।
ନିମ୍ନ ପ୍ରତିକାଳର ମର୍ମର ବର୍ଷା ନିମାଶ
ଥିଲେ । ଜାଗର ଦୁଃଖ ଥିଲା ଯେ ହୀ ନିଜ
୧୦୦୦୦୦୦୦୦ ଏଣ୍ଟାରିଆର୍ ହୋଇ ଏହି
ଦେବତାଙ୍କେ । ଯେଉଁ ଶକ୍ତିର ସେ ଦୂରପ୍ରୟୋଗ
କରି ନିବେଦିଛି ତାହାର ଶିଳାର ହେଲେ । ଶକ୍ତିର
ପାଦ ପାଦରେ ଯିବାରେତେ ଶିଳାରେ

କେବୁ ପେଟ୍ ଗାନ୍ଧି ସେ ଦୂରପ୍ରୟୋଗେ
କେବୁ ହିଁ ତାହାର ଶିଳ୍ପ ହେଲେ । ଗାନ୍ଧି
ଥିବାରେ ବଢ଼ି ହେଲେ । ବଢ଼ି ହେବା ପରେ
ନିଜ ପିତାଙ୍କ ସବୁ ଘଟିଥିଥା ଯତଣା ସମ୍ପର୍କରେ ସେ
ଆମ୍ବାରେ ହେବା । ଏହାରେ ଏହା ନିରାପଦ୍ଧତି

ନେବାକୁ ବାହାରିଲେ । ସେ ଏକ ଯତ୍ନ ଆୟୋଜନ କରିବାର ଯୋଜନା କଲେ । ଏହି ଯତ୍ନ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତି ନରଜାତ ଆଧିକ ମନ୍ଦିର ଅନ୍ତରେ ପ୍ରତିଶେଷ ହେଲାରେ । ହେଲେ କର୍ଷିତ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କରିବା ଲାଗି ବାରଣ ଲାଗିଲା । କର୍ଷିତ କରିଲେ ଯେ ତୁମର ପିତା ଜଣନୀ ଅଭିଶାପ ଦେବେ ଏହା ସେହି ଅଭିଶାପ ହେବା ମାତ୍ରିଲା । ସେହି ତୁମେ ପ୍ରତିଶେଷ ଦେବା ଲାଗି ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କରିବାର କରୁ କରେବେ ତେବେ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଦେବି ଭାବରେ ତୁମ୍ଭୁ, ଦରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତିବାକରଣ ଯେବାନେ ଦୂର ପାଇଁ ବହୁମୂଳକ ଭାବରେ ଥିଲା । ପାଇଶି ଦିନ ଦିନ ମନେର କରୁ ଏହା ଭାବା ହୁଏଇଲା । ପ୍ରତିଶେଷ ଦେବା ଲାଗି ପ୍ରଯାସ କରିବୁ ନାହିଁ ଏହି କହାନୀ ଶୁଣିଲା ପରେ ପାଞ୍ଚମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ଯତେ ପ୍ରତିଶେଷର ନିଆଁ ଯେବି ପ୍ରଶନ୍ତ ହୋଇଯାଉଥାଳା, ତାହା ସମ୍ପର୍କ ଭାବେ ଲିଖିଥିଲା । ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଜଣେ ମୂରିବାକୁ ଖୋଲିଲା । ଏହି ସାହାରର ସେବାନେ ଦେବକା ମୁନିଙ୍କ କରିଛି ଶ୍ରୀଭାଗୋମାଳ ସଥାନ ପାଇବେ । ସେ ନିକଟରେ ଥିଲା ଏକ ଆସୁମନର ରହୁଥିଲେ । ଦାଳୁ ସେବାନେ ନିଜ ପୁରୋହିତ ହେବା ଲାଗି ଅନୁରୋଧ କଲେ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସର ପ୍ରସର ପରିବାରକି ପୁରୋହିତ ଉତ୍ତିକା ଅଥ୍ୟେ ରହିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । କରିବାର ପରେକଥା ମୁହଁରୁରେ ଏକ ଶକ୍ତିକାରୀ ଯୁଦ୍ଧ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥିଲା । ସେମାନେ ଯୋଗେ ଯୋଗେ ଜଣେ ସମ୍ପର୍କ ପୁରୋହିତ ପାଇଗଲେ ଯି ସିଂହ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବାରେ ।

ଅସାସ୍ୟକର ଭୋଗିମ

